

[Statsministeren.]

havde haft Lejlighed til at se Planerne for. Det benægter jeg ikke, det er meget muligt, men mon der ogsaa er efterladt Penge fra den Gang, det ærede Medlem havde disse Planer liggende? Det vil jeg antage, at der ikke er, og i saa Fald staar jeg her altsaa overfor det samme, som det ærede Medlem selv nævnte var Tilfældet for Statens Vedkommende: Paavisning af, at skal vi have Penge, skal vi andre Steder hen og have dem, for Planer kan det være godt nok med, men de er nu ikke tilstrækkelige. Jeg synes, disse Bemærkninger i høj Grad afslører Værdien af de Herrers Indsats overfor Arbejdsløsheds-spørgsmaalet.

Det ærede Medlem kredsede igen en Omgang om Rationaliseringsspørgsmaalet og erkendte nu, at det dog vistnok var rigtigt, hvad han i Gaar benægtede, at Rationalisering medfører Arbejdsløshed ... (*Krag*: Det har jeg ikke benægtet i Gaar!). Naa, ikke det, det ærede Medlem benægtede det ikke i Gaar, hører jeg nu, men han angreb dog mig paa det voldsomste, fordi jeg havde sagt, at Arbejdsløshed er en Følge af Rationalisering, og det er dog vistnok omtrent det samme. Rationalisering, er vi altsaa nu enige om, medfører i første Omgang Arbejdsløshed, og skal vi saa ikke gaa bort fra det Emne, for saa har det ikke længere nogen Interesse, det, som det ærede Medlem i Gaar eller i Dag, hvornaar det nu var, spildte saa mange Ord paa.

Men, sagde det ærede Medlem videre i denne Forbindelse, hvis det nu var rigtigt, hvis Rationaliseringen virkelig førte til dette, saa skulde vi jo nu have faaet billige Industrivarer. Men det, erklærede det ærede Medlem, havde vi ingenlunde, og jeg tør ikke benægte, at der er Omraader, hvor Industrivarerne ikke er blevet billige i Forhold til den Rationalisering, der har fundet Sted. Men det er sikkert ikke alene af den Grund, som det ærede Medlem lod formode, at Arbejderne fik for høj Løn. Mon ikke det skulde hænge sammen med det, jeg lige har læst i en Udtalelse nu ved Nytaarstid, ikke af en fæl Socialdemokrat, men af den kommunale konservative Vælgerforenings Formand, i hvert Fald indtil for ganske nylig, Hr. Direktør Chr. H. Olesen. Han har for nylig fremsat nogle Bemærkninger i

Gads Magasin, i hvilke han siger om det sidste Aar, at det har egentlig været „i det store og hele et godt Industri-aar, gennemgaaende møder de danske Industriselskaber med gode Regnskabsresultater; for det sidst forløbne Aar udbetaltes der rundelige Udbytter, sine Steder maaske for rundelige“.

Men det er ikke Arbejderne, der har faaet disse for rundelige Udbytter, det er Kapitalbesidderne, og den ærede Ordfører for Venstre kan jo forhandle med den konservative Hr. Olesen om, paa hvilken Maade man skal faa fat i disse for store Udbytter, der udbetaltes til Kapitalbesidderne, medens der neppe er nogen større Anledning for de Herrer til at raadslaa om, hvordan Arbejdsmandens 95 Ø. i Timen skal blive nedsat.

Det ærede Medlem gjorde endvidere talrige Bemærkninger om de Forhandlinger mellem Kapitalen og Arbejderne, som han kunde ønske iværksat. Saa vidt jeg ved, vil saadanne Forhandlinger meget snart komme i Gang, det er jo nødvendigt. Arbejdsgiverne begyndte for mange Maaneder siden med at opsigte Overenskomsterne for mange Tusinde Arbejdere og har jo dermed gjort Indledningen til et Opgør og til en Forhandling, og om fornødent vil naturligvis ogsaa de Statsrepræsentanter, som Lovgivningsmagten har bestemt skal kunne deltage ved saadanne Lejligheder, gaa i Gang dermed. Der er vel ingen Tvivl om, at vi af dem, der er Parter i Sagen, faar opklaret, hvad de for deres Vedkommende har af udestaaende med hinanden. Det ærede Medlem talte igen om et gunstigt Aar, 1928, men jeg gør opmærksom paa, da jeg nu forstaar, hvor det var, det ærede Medlem vilde hen, at disse gunstige Forhold ikke havde nogen synderlig Forbindelse med den Nedsækning, som jeg forstaar skulde berømmes ved Henvisningen til de gunstige Aar. Nej, de gunstige Aar for Landbruget 1928—29 skyldtes vistnok de stigende Priser paa Landbrugsvarerne i England og Tyskland, hvor det nu er, de blev solgt, medens de nuværende mindre gode Tilstande skyldes Faldet i Priserne. Det er alt sammen lige ud ad Landevejen.

Sluttelig talte saa det ærede Medlem Hr. Krag om dette Problem med de mange Varer, der var blevet indslæbt her i Landet i sin Tid, og som det ærede Medlem i Gaar havde været uforsigtig nok til at nævne.